

Keskerakonna saadikute tööine väljasõit Tartusse

Riigikogu Keskerakonna fraktsioon jätkab tavapäraseid väljasõite Eesti eri piirkondadesse. Viimati langes valik Tartule, mida külastati 12. ja 13. aprillil.

Tartlased olid kohtumisest Keskerakonna riigikogulastega ülimalt huvitatud. Mitut saadikut telliti spetsiaalselt esinema ja valijatega kohtuma. Näiteks sotsiaalkomisjoni liige Viktor Vassiljev sai kokku arstitudengitega ning ettevõtjast riigikogulane Aivar Riisalu majandustudengitega. Külastati Miina Härma Gümnaasiumi ja Lõuna-Eesti Päästkeskust.

Parlamendisaadikud tutvustasid nii Keskerakonna fraktsiooni tegevust kui ka Riigikogu tööd üldisemalt, arutleti Tartu linna tugevuste ja nõrkuste ning võimalike arengusuundade üle. Oli tööine ja asjalik väljasõit – arutelude käigus ilmnis häid ideid, mida tuleks arutada Riigikogu komisjonides ja suures saalis.

Taavi Pukk, Keskerakonna pressinõunik

(Üleval) SAVITÖÖ: Keskerakonna liikmed ja ametnikud Tartu Maarja Kooli savitööklassis koos kooli direktori Jaanus Roobaga.

(Vasakul) NOORTE EES: Kadri Simson, Enn Eesmaa ja Mihhail Stalnuhhin vestlevad Miina Härma Gümnaasiumi õpilastega.

(All vasakul) JUTTU JÄTKUB: Rahvasaadik Aivar Riisalu jutustab midagi Miina Härma Gümnaasiumi direktorile Ene Tannbergile.

(All paremal) TARTLASED VÕTSID VASTU: Tartu Kutsehariduskeskuse ees koos selle direktori Andrus Kompuse ja linnavolikogu liikme Vladimir Šokmaniga.

Fotod: GRETA SILBERG-KÄÄRIK ja HEIMAR LENK

Juhtkiri

Koolid ja pangad

INDREK VEISERIK
reporter

Astava vahetusel helistasin heade soovide edasiandmiseks inimesele, kellelega 2000. aastate keskel Inglismaal koos töötasime. Teadsin, et pärast Eestisse naasmist asus ta tööle Helme sanatoorsesse kooli Valgamaal. Kodukoha patrioodina sidus ta mõni aasta tagasi oma tuleviku Tõrva ja Helme kandiga.

Telefonis kostis temalt kurb sõnum, et jääb peagi tööta – sügisest ei jätkka enam Helme sanatoorne kool. Inimesena, kelle kutsumus on abivajajate aitamine, pole tal lootustki leida kodukandis samaväärset tööd. Ta lubas Soome poole vaadata. Seega tuleb tal pärast lootusriikast tagasipöördumist Inglismaalt koju taas kohvrid pakkida.

Just ebakindlus, järsud muutused ja ootamatud pöörded iseloomustavad noorte ja keskealiste eestlaste elulugu. Parempoolsed poliitikud võivad seda ju nimetada kaasaegse elu ja tööturuga kaasnevateks paindlikeks tingimusteks, kuid reaalselt süvendab see kõik meie juurtekuks muutumist. Haridus- ja Teadusministeerium plaanib riigikoolide optimeerimisel sulgeda enamiku sanatoorsetest koolidest. Selliseid kooli on viis. Samasugune kindlusetu tulevik kui minu tuttaval ootab ees Harjumaal Keila-Joal, Võrumaal Vastseliinas jm sanatoorsete koolide töötajaid.

Lisaks sanatoorsete koolide personalile on haridusminister Jaak Aaviksoo rakendatavas „koolireformis“ kannatajateks lapsed. Hinnanguliselt põeb umbes viis protsenti Eesti lastest mõnda pikaajalist haigust ning ligi 50 klassitaele alla 16-aastastest määratakse igal aastal puue. Meil elab hetkel peaaegu 7000 keskmise või raskema puudega last.

„Eestis valitseb praegu olukord, kus nii haridussüsteem kui ka tervishoiusüsteem püüavad arendada keskmist süsteemi keskmistele inimestele, ja võimalikult kuluefektiivselt. Sellega tekib aga situatsioon, kus n-õ mitte-keskmised inimesed jäävad süsteemist välja, juhul kui nende perekond ise puudujääki oma aja ja rahaga ei kompenseeri. Eriti teravalt puudutab see just meditsiiniliste erivajadustega lapsi ja nende perekondasid,“ kirjutas uuringukeskuse Praxis tervisepoliitika analüütik Gerli Paat-Ahi 27. märtsil Postimehes.

Analüütik mõõnab, et kahjuks ei toimi sanatoorsed koolid nii hästi, nagu võiksid, ning paradoksaalsel kombel on see ka peamine argument, miks neid sulgeda tahetakse, selmet proovida olukorda parandada. „Suunates kõik sanatoorsete koolide lapsed tavakooli ilma reaalse tugisüsteemita, on oht, et paljude laste jaoks tähendab see väga lünklikku haridusteed või haridussüsteemist hoopis eemale jäämist,“ märgib Paat-Ahi.

Kuid õnneks pole veel kõik nõnda kehvast seisust kui sotsiaalvaldkond. Siin tegutsevad välismaised pangad said tänavu esimese kolme kuuga 103,6 miljonit eurot kasumit, mida on aastatagusega võrreldes 40% enam. Pankade edu tuleneb asjaolust, et majandusmulli ajal suudeti maksimaalselt paljudele eestimaalastele panna pähe mõte osta ebaproportsionaalselt kõrge hinnaga kinnisvara. See tagas pankadele intresside ja muude tuludena kestvad kasumid, mida tulumaksuvabalt toimetatakse oma rikkastesse riikidesse. Suur osa tööjõulisema elanikkonna teenitust on pikaks ajaks juhitud välispankade kukrusse. Seetõttu pole keskklass mõistetavalt nõus, et Eestis tõstetakse makse, mis aitaks sotsiaalvaldkonda turgutada. Ühtlasi hoiab see suletud ring madalaid makse soosivad IRL-i ja Reformierakonna ilmselt veel pikka aega võimul.

Ei IRL ega Reformierakond ole eestimeelsed parteid, vaid pigem võõrast päritolu rahastajate huvide elluviijad. Ega muidu oleks näiteks Mart Laar valitud 25. aprillil 2006 Swedbanki nõukogu liikmeks palgaga 30 000 krooni kuus.

Marcus Tullius Cicero on öelnud, et rahvas suudab jääda püsima, hoolimata rumalate ja isegi auahnete inimeste kahjulikust tegevusest, kuid rahvas ei jää püsima olukorras, kus toimub reetmine tema enda sees. Vaenlane müüri taga on Cicero sõnul vähem hirmuäratav, kuna ta on teada ega varja oma kavatsusi, kuid reetur, kes liigub rahva seas ringi, rääkides ohvrite omaga sarnast keelt, olles nendega üht nägu ja kandes samasuguseid rõivaid, hävitab lõpuks selle riigi ühiskonna.

Kõik need aastad on eestlasi pandud arvama, et Venemaa justkui oleks meie tõeline vaenlane. Kuid mitte venelased ei kaota meie sanatoorseid kooli ega jäta puudega lapsi saatuse hooleks. Seda teevad meie enda „rahvuslikkusest“ pakatavad valitsuspoliitikud.

KESKNÄDAL

Address: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde urmi@kesknadal.ee 6 274 583
Uudistejuht Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 571
Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee 6 274 573

Toimetuse käsikirja ei tagasta. Kesknädalas ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post.
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

NÄDALA NUPUD

Rein Kilk: Eesti ettevõtjad lahkuvad ärist

Ärimees Rein Kilk (pildil) rääkis ETVsaatele „Aktuaalne kaamera. Nädal“ antud intervjuus, et eestlastest suur-ärimeeste osalus ettevõtluses on kadumas. „Eesti ettevõtjad on juba suures osas ettevõtlusest lahkunud. On üllatav, et seda ei ole märgatud. Olen üks viimaste suuremate lahkujate hulgas,“ ütles Kilk, kelle sõnul on raske vastu seista rahvusvahelisele kapitalile, kel on võrreldamatult parem juurdepääs käibevahenditele ja kel on seetõttu lihtsam majandusraskusi üle elada. „See on ühemõtteliselt selge,“ toonitas ettevõtja. Kilk andis mõista, et ta ei pruugi mitte omal soovil ettevõtlusest lahkuda, aga ta võib olla selleks sunnitud.

„Olen otsustanud minna Tartu ülikooli ja omandada õpetaja elukutse. Valin kas emakeele ja kirjanduse, mis on mulle olnud juba lapsena väga südamelähedane, või ajaloo, sest mu mõlemad vanemad olid õpetajad,“ tutvustas ettevõtja tulevikuplaane. „Ma ei taha tegelda negatiivsete asjadega. Õpetajale ei tule keegi koju teda arresterima, et mingeid pabereid kätte saada, või töökohta läbi otsima, et vaadata, kas tal on õpilaste kontrolltööd korralikult läbi vaadatud,“ leidis Kilk õpetajaametis positiivsust.

Kesknädal tuletab meelde, et enne Kilki on juhuslikult või

mitte nii väga juhuslikult sattunud raskustesse mitu tublit kodumaist ärimeest, näiteks Toomas Annus, Oliver Kruuda, Urmas Sõõrumaa, Jüri Mõis. Praegu käib meediapeks järgmise eduka ärimehe Oleg Grossi suunal – pidevalt tilgutatakse halbu uudised tema toidupoekeeti kohta. Pole vast ülearune meenutada, et suurem osa meediat kuulubki väliskapitalile, ja üks nende amet olegi Eesti oma ärimehi turult kõrvaldada! Paraku on ka netikommentaaridest näha, et eestlased ise hõõruvad samuti käsi, parastades rahvusaaslastest ettevõtjate kehva käekäiku.

Suurärimeeste puhul on ikkagi tegemist kodumaiste tööandjatega, kelles on säilinud soov arendada kohalikku elu ka laiemalt. Näiteks Kruuda toetus käsipallile on mõõtnud, ja ka Sõõrumaa oli parimatel hetkedel tuntud helde sponsorina. Võõramaised ärimehed tulevad siia üksnes majanduslikel põhjustel ja neil puudub igasugune tahtmine arendada siinset „koopaelu“. Ja miks nad peaksid? Kui valitsus ise suunab seadusandlusega majandust võõrkapitali käsutusse, mille tulemusena kogu kodumaine tootmine hakkab kuuluma võõramaalastele, muutub see riik sisuliselt kolooniaks, kaotades kogu iseotsustusõiguse. Kas me sellist Eestit tahame?

Omandireformis kaotatud kodude ja lõhutud elude eest peab riik maksma

Rahvusraamatukokku kogunesid taas sajad inimesed, et valitsusele meelde tuletada – kedagi ega midagi ei tohi unustada. Eriti sellist suurt tragöödiat, mis pandi toime kümnete tuhandete Eesti inimeste kallal, kui omandireformiga võeti ära nende kodud ilma midagi võrdväärset vastuandmata. Kuidas sai selline seadusetus sündida end europalikuks pidavas riigis, on tänini arusaamatu.

Konverentsikõnedes analüüsiti olukorda ja meenutati toimunut teaduslik-praktilisest vaatest lähtuvalt. Esinesid Tallinna linnapea Edgar Savisaar, Eesti Ürnikute Liidu esimees Helle Kalda (pildil), Tallinna Filharmonia direktor Marko Lõhmus, majandusdtsent Vello Rekkaro, jurist Endel Ploom, baltisakslastele õigusvastaselt tagastatud majade sundüürnikud Rein Mark ja Valdo Aren. Oma raamatut sundüürnike purustatud elulugudest esitles Heimar Lenk.

Edgar Savisaar ütles oma kõnes välja, et linn soovib tagasi neid rahasid, mida omavalitsused on pidanud kulutama sundüürnikele maju ehitades ja renoveerides ning neile kolimistoetusi makstes. Riigi poolt seadusega omavalitsusele pandud kohustused, mis tulenesid omandireformist ja majade tagastamisest, nõuavad ka riigipoolset rahastamist. Seda pole

riik teinud alates omandireformiseaduse vastuvõtmisest 13. juunil 1991. Erinevad valitsused on tulnud ja läinud, kuid sellest piinlikust teemast nagu sundüürnike tekitamine Eesti muidu nii plekituna esitletavasse edukusse, ei taha keegi rääkida ega seda oma süüks võtta. Ometi võib otse välja öelda, et selle reformi põhilise elluviimise ajal (1992–1994) juhtis riiki Mart Laar ja reformiminister oli Liia Hänni (Mõõdukad, nüüd SDE). Samuti jätkus silmipimestav varade ümberkandmine Mart Laari teise valitsuse ajal 1999–2001. Baltisakslastele on seadusvastaseid kingitusi teinud Isamaaliit, Res Publica ja Reformierakond üheskoos – ja seda vastu Saksa riigi enda ametlikku taht.

Lihtsalt on n-õ magusaid kinnistuid miljardite kroonide eest jagatud väiksele baltisakslaste erahuvilisele grupile, ja küllap on selle eest laekunud mõndagi ka eesti rahva vara jagajate erakondade või eraisikute kontodele.

Heimar Lenki raamat „Lõhutud elud“ püüab seda kõike, kannatanud mäletajate endi kirjapanduna, säilitada järeltulevatele põlvetele. Kogumik on saadaval raamatukogudes ja parimates raamatupoodides!

HIIBUSE NÄDAL

ORAVATE
TULEVIKU-
PLAAN
LANGE-
TADA
VALIMIS-
ÕIGUSE
IGA

Indrek Põder elamislubade äris – kas kapo ja ministeerium valetasid?

Meedia on nüüd avalikustanud, et kapo tippametnik Indrek Põder küsis altkäemaksu ka elamislubadega kaubitsemise eest. Aga miks välistada, et tegemist võib olla hoopis endiste isamaaliitlaste Indrek Raudse ja Nikolai Stelmachi päästmise operatsiooniga?

KESKNÄDAL

Ilmselge, et kui kapo-Põdrale see süüdistus juurde „keevitada“, siis saab öelda, et kedagi on ometigi elamislubade kaubitsemise eest karistatud! Siis on Põdra karistatud ning Raudse ja Stelmachi võib rahule jätta!

Delfi kirjutas 26. aprillil, et prokurör Heili Sepa esitatud süüdistuse kohaselt nõudis endine kapo ametnik Indrek Põder lisaks teistele erinevatele süüdistusepisoodidele muu hulgas ka vene keelt kõnelevatelt äriameestelt altkäemaksu selle eest, et meeste ning nende lähikondlaste elamislubade tühistamise protsess peatada või tühistada.

Kuid!

Möödunud aasta lõpus kinnitasid nii kapo peadirektor Raivo Aeg kui ka Siseministeeriumi sisejulgeoleku ase-kantsler Erkki Koort (muide, endine kõva kapokas – Kaitsepolitsei ameti ülemkomissar!), et Põderil pole mingit seost elamislubadega.

„Siseministeeriumi sisejulgeoleku ase-kantsler Erkki Koort lausus Delfile, et altkäemaksu

võtmise kahtlustuse saanud kaitsepolitseinik Indrek Põder ja politsei- ja piirivalveameti sisekontrolli juht Meelis Taniel ei olnud seotud elamislubade äriaga,“ kirjutas Vahur Koorits 20. detsembril 2011 loos „Koort: politseinike kinnipidamine pole seotud elamislubade äriaga“.

Lisaks lõi Kooritsa intervjuust Erkki Koortiga detsembrikuus:

Koorits: „Milline on nende inimeste seos elamislubadega?“

Koort: „Null. Ei sisekontrolli kaitsepolitseis ega politsei- ja piirivalveametis ei tegele elamislubadega absoluutselt.“

Koorits: „Kinnitate, et antud juhtum pole seotud elamislubade skandaaliga?“

Koort: „Antud juhtum ei ole seotud elamislubade skandaaliga.“

Sama kinnitas ka Aeg oma vastustes Rahvusringhäälingule. Aktuaalsele Kaamerale ütles kapo peadirektor 21. detsembril 2011, et see kriminaalasi ei ole seotud nn elamislubade skandaaliga.

„Kui räägime kriminaalast

Indrek Põderi tegevuse ebaseaduslikkuse tuvastamiseks, on see alustatud märgatavalt varem ja kestnud pikaajaliselt,“ märkis Aeg. (ERR)

Ka Kuku raadio hommiku-programmile ütles Aeg detsembris, et kuigi avalikus kuulis politseis puhkenud altkäemaksuskandaalil alles nüüd, on tegelikkuses see lugu, kriminaalmenetlus ja enne seda ka informatsioonihange kestnud oluliselt pikemat aega, jutt käib lausa mitmetest kuudest. Aeg kordas juba varem öeldut, et antud kriminaalasi alustamine ei ole mitte kuidagi ajendatud elamislubade temaatikast, tema sõnul on see on puhtalt ajaline kokkulangevus.

Kesknädala kahtlus on suur

– näib ikkagi, et kogu elamislubadega seonduv on aetud nüüd Põderi kaela, ja see mees saab selle eest kokkuleppel väiksema karistuse. Sellega olekski põhjendatud erakordselt leebe karistus miljonite eurode (sic! mitte kroonide!) altkäemaksuna võtmise eest,

Aeg

mida võimaldas talle kaitsepolitsei ametniku kõrge statuut, ehk siis riigiametis võimalik mõjuvõimuga kauplemine. Jääb küsimus: millal Aeg valetas – detsembris või aprillis? Igal juhul näib kinnistuvat kohutav tõsiasi, et asjad meie kodukootud kapos on kaugel korrast. Kapo juht kas ei tea, mis tal majas toimub, või tegeleb ta süüdimatult avalikkusele valetamisega.

Aga muidugi kõige huvitavam on, et milles ikkagi kokku lepitati? Sest detsembris ilmselt kapost endast meediasse suunatud versiooniks oli ju sisekontrolli kureeritud rahapesu. Enam pole sellest silpigi. Ja ajakirjandus ise ei mäleta, nagu poleks seda meedias olnudki.

Narva linnapead Tammist ei õnnestunud prokuröri süüdlaseks teha

Viru maakohus mõistis keskerakondlasest Narva linnapea Tarmo Tammiste ja linnavalitsuse nõunik Peter Njaki neile esitatud dokumendivõltsimise süüdistuses õigeks. Prokuratuur süüdistas Tammist ametiisiku poolt dokumendi võltsimises ja võltsitud dokumendi väljaandmises ning ametiasutusele valeandmete esitamises, mis on toime pandud muu hüve või tulu saamiseks. Esmaspäeval jäi Tammiste kohtus õigeks.

Kohus leidis, et Tammiste süü ametialases võltsimises ja valeandmete esitamises ei ole tõendatud. Samale seisukohale jõudis kohus ka ametialasele võltsimisele ja valeandmete esitamisele kaasaitamises süüdistatava Njaki osas.

Tammiste teatas meediale, et ta ei uskunud täielikku õigeksmõistmisesse, kuigi usub, et prokurör kaebab kohtuotsuse edasi. Tammiste sõnul näitab otsus, et Eesti kohus on sõltumatu.

Tammiste end süüdi ei tunnistanud. Ka Njakk ei tunnistanud end süüdi.

Prokuratuur teavitab kohut oma apellatsioonioiguse kasutamise soovist lähiajal. Oodatakse ära 24. mai, mil kohus teatab põhistatud otsuse.

Kesknädal leiab, et hoolimata kõikehõlmavast politiseeritusest mitmete protsesside ümber jäi kohus seekord erapooletuks. Tihti pole kahjuks aga ka kohtuotsusest kasu. Näiteks reformierakondlane Andres Jaadla mõisteti kohtus süüdi korruptsioonis, aga mees istub võimuerakonna lahel loal Rakvere linnapea toolil edasi. Samal ajal me ei näe, et õukonnamedia tegeleks väga usinalt Jaadla nüpeldamisega. Seevastu püüdis Postimees-online näiteks süütu Tammist kurjategijaks tembeldada. Postimees käsitles Tammiste õigeksmõistmist pealkirja all „Narva linnapead süüdi ei mõistetud“ ja kasutas vaid süüdistavat kõneviisi. Tammistele sõna ei antud ja prokuröri sõnu esitati absoluutse tõena. Kahju neist eestlastest, kes usuvad ikka veel Postimehe varjatut reformierakondlikku orientatsiooni. **Kn**

Tammiste

Uudiseid naiskogu KENA töömait

Keskerakonna naiskogu KENA on viimasel ajal osa võtnud mitmest üritusest, kus poliitiliste organisatsioonide naised on välja tulnud oma ettepanekutega Eesti olukorra parandamiseks.

HELI RAEVALD
KENA

Palgalõhe

19. aprillil toimus meeste ja naiste palgalõhe vastane pikett Tallinnas Tammsaare pargis. Ürituse eestvedaja, SDE naiskogu Kadri ei olnud korraldanud suurt massiüritust – olulisem tähendus oli naisorganisatsioonide esindatusel: SDE naiskogu Kadri, Keskerakonna naiskogu KENA, Eesti Naisliit, Eesti Naiste Koostöökeskused ja Eesti Ettevõtlike Naiste Assotsiatsioon, kes kõik kirjutasid ka alla pöördumisele, kus vabariigi valitsuselt nõutakse meetmete väljatöötamist ja rakendamist naiste ja meeste võrdse tasustamise saavutamiseks.

Sooline palgalõhe on Eestis Euroopa Liidu suurim – 27,6% (EL keskmine 16,4%). Kui me

valitsuse teha, ning sellesisu-line petitsioon anti valitsusele ka üle.

Koolitoit

KENA on kogunud mitu kuud allkirju tasuta koolitoidu toetuseks. Toit on esmane, mida inimene vajab, aga paraku on kurb tõsiasi, et paljude laste jaoks ei ole täiskõht loomulik asi. Statistika, mida ka meie peaminister väga armastab, konstateerib, et 45 000 last elab allpool vaesuspiiri ja veel 20 000 on vaesusriskis. Need pole ainult arvud. Nende taga on lapsed. Lapsed, keda Eestil on nii vähe ja keda me nii väga vajame, et olla jätkusuutlikud. Aitame siis oma lastel toime tulla!

Kõik, kes ei ole veel saanud koolitoidu toetuseks kogutud allkirjade lehti Heli Raevaldile (Jõgeva linn, Suur tn. 14, Keskerakonna Jõgeva büroo), palun tehke seda!

LÕPP EBAVÕRDSELE KOHTLEMISELE! Poliitnaised andsid Stenbocki majas valitsusele üle petitsiooni meeste ja naiste palgalõhe lõpetamiseks. Heli Raevald vasakul. Foto erakogust

Statistika, mida ka meie peaminister väga armastab, konstateerib, et 45 000 last elab allpool vaesuspiiri ja veel 20 000 on vaesusriskis. Need pole ainult arvud. Nende taga on lapsed.

Padaoru-Pomerants muudkui puterdab

IRL-i mehe Marko Pomerantsi nimega seostub paljudele Padaorg ja 2010. aasta lumetorm „Monika“ – peaaegu 600 inimest istus kaks päeva lumevangis. Samal ajal tollane siseminister Pomerants, kelle vastutada olid päästetööd, magas rahulikult soojas kodus. Padaorg oli siis üks hullemaid hädaorge Eestimaal, mistõttu nimi Padaoru-Pomerants sobib teda hästi iseloomustama.

SIRET KOTKA

Keskerakonna Lääne-Viru piirkonna esimees

Täna on Marko Pomerants Riigikogu õiguskomisjoni esimees. Tema hoolimatu suhtumine on legendaarne, väljendudes kalkuses lumevangis külmetavate inimeste, koondatavate päästetöötajate, politseinike ja tuletõrjajate või suletavate päästekomandode suhtes.

Pomerantsi eestvedamisel on valminud seaduseelnõu, mille eesmärgiks süvendada kaitsetust kuni 600 000-s Eestimaal töötavas inimeses. Kui ametiühingujuht Harri Taliga andis uuele töölepinguseadusele 2008. aasta kevadel omapoolse heakskiidu, siis just sellepärast, et selles oli lubadus, et alates 2013. aastast suureneb töötajate turvalisus, kuna neile hakatakse töötukassast maksma 40% töötaja eelmisest palgast ka sel juhul, kui töölt lahkuakse omal soovil või poolte kokkuleppel.

Seega tänane Reformierakonna ja IRL-i juhitud valitsus taaskord taganeb neist vaid mõni aasta tagasi antud lubadustest, otseselt sülitades sellega töötajate õigustatud ootusele.

Lubadused selleks, et neid murda?

16. veebruari Vikerhommikule antud intervjuus proovis Pomerants oma tegu õigustada – et kuna see seadusemuudatus ei ole kunagi kehtima hakanud, siis pole ka lubadusi kuidagi rikutud.

Selline argumentatsioon on omane pigem kergemeelsele kui tõsiseltvõetavale Riigikogu liikmele. Üks tõeline riigimees peab lubadusi, mitte ei pane pea liiva alla, kui neid on vaja täitma hakata!

Neid töötajaid, kes vajaksid 40-protsendist lahkumishüvitist, on Töötukassa prognoosi kohaselt juba järgmisel aastal vähemalt 13 000. See on suur arv. Neil inimestel on õigustatud ootus ka kaitsele. Täna seaduseelnõu aga võtab selle kaitse neilt ära. Pigem võib nendes inimestes tekkida järgmine õigustatud ootus: miks peaks üldse makse maksma töötukassasse? Pomerantsi vastus Vikerhommikus oli lakooniline: „Inimesed peaksid olema rõõmsad, et neil tööd on, ja seda tegema.“

Pomerantsi lahkumishüvitiseks jääb 300 000 krooni

Siinkohal võiks Pomerants iseendale silma vaadata. Nimelt – kui teda ei valita järgmisse Riigikogusse, siis ta saab nn lahkumishüvitisena

kuue kuu palga; kui aga otsustab Riigikogu liikme tööst vabatahtlikult lahkuda poole pealt, siis antakse talle kolme kuu palk. Kas pole mitte silmakirjalik enda huvide eest seista, aga 600 000 töötajate peale vilis-

tada? Eks enda rahakott ole ikka lähemal kui naabrimehe oma.

Kui Taliga nimetab Ansipi valitsust seakarjaks, teeb ta seda täiesti õigustatult! Sest lubadused, mida antakse rahvale, kas unustatakse või siis muudetakse seadusi nii, et lubadusi ei peaks täitma. Noore poliitikuna on mul valus vaadata, kuidas meie tänastel Toompea juhtidel puudub igasugune eetilisus ja moraalsus. Mind on õpetatud, et kui lubadused antakse, siis neid ka täidetakse; teistsugust käitumist võib julgelt nimetada sigatsemiseks. Lääne-Virumaalt Riigikogusse valitud Isamaa ja Res Publica Liidu liige Marko Pomerants ongi kahjuks lakanud olemast riigimehelik.

Kotka

Pomerants

Mida tegi Pomerants?

- * Oli saamatu ja hoolimatu lumevangi jäänud 600 inimese abistamisel.
- * Pani kinni kümneid päästekomandosid, Lääne-Virumaal näiteks Simuna päästekomando.
- * Koondas sadu päästetöötajaid.
- * Kärgis jõuliselt politseinike palku, sundides neid võtma vabu päevi.
- * Murdis lubaduse, et 2013. aastast oleks hakatud töötukassast maksma 40 protsenti töötaja eelmisest palgast ka neile, kes lahkuvad töölt omal soovil või poolte kokkuleppel.

Keskerakond ei toeta töölepinguseaduse muutmist

Riigikogu Kesfraktsioon ei esitanud töölepinguseaduse muutmise seadusele muudatusettepanekuid, sest ei nõustu seaduse eesmärgiga. „Sisuliselt on tegemist valitsuse poolt varem antud lubaduste rikkumisega ning seepärast tegime ka eelnõu esimesel lugemisel ettepaneku see tagasi lükata,“ selgitas Kesfraktsiooni esimees Kadri Simson. Tema sõnul kaotavad töötajad seadusemuudatusega garantii selle vastu, kui tööandja püüab mõjutada töötajat omal soovil töölt lahkuma. „Seadusandja ei saa lubada tekkida olukorral, kus avatakse võimalused seesuguseks mugavaks töötajatest vabanemiseks. Uues töölepinguseaduses oli nagunii ebaproportsionaalselt palju paindlikkust ja vähe turvalisust, nüüd kärbitakse sedagi.“

Kapo – vabariigi va

Kuigi 2011. aasta oli kaitsepolitseile sündmusterohe, on selle ametkonna äsjailmunud aastaraamat üsna õbluke – ainult 34 lehekülge. Ei leia siit riigireetmises kahtlustatava Dresseni nime, rääkimata temaga seotud isikutest. Pole ridagi IRL-i juhtivoliitike sahkardamisest elamislubadega, Eestisse smuugeldatud Vene allimategelastest ja teistest kahtlastest isikutest.

UUNO LAUL

Keskerakonna aukohtu liige, Keskerakonna asutajaliige

Kohalike omavalitsuste korruptsioonile pühendatud peatükis pole ridagi Rakvere linnapeast Andres Jaadlast, kes on korruptsiooni pärast ka kohutust süüdi mõistetud. Pikalt on aga juttu Tallinna mõnes linnaametkonnas esinenud korruptsioonijuhumitest.

Kuhjaga on oletusi ja õhku paisatud alusetuid kahtlusi muidugi ikka Keskerakonnaga seotud isikute – Mihhail Kõlvarti, Yana Toomi ja Mihhail Stalnuhhini – aadressil, vürtsiks ka Ivar Raig kui eriti kahtlane isik oma euroskepsisega. Ei toeta Eesti astumist Euroopa Liitu – oled riigivaenlane! Kõlvart (ema korealanna, isa eestlane) olevat aga Venemaa mõjuagent, kuna ta kinkis treeningisaalis Vene saatkonna töötajale Eesti ajaloo õpiku ja taotleb venekeelsetes koolides venekeelse aineõppejätkamist. Imestada pole aastaraamatu sellises lähenemises midagi. Kohalikud valimised ukse ees

ja paremerakondadel vaja Tallinn „tagasi võtta“. Vahendeid valimata.

Massiivne politseioperatsioon meenutab Valgevenet

Alles see oli, kui tühise ja otsitud kahtluse pinnalt (ja nagu nüüdseks selgunud, kapo enda provotseeritud annetuse ajen-

olnud muud väärtust kui see, et sai õhku paisata järjekordse süüdistuse. Ilmselt kättemaksmuks selle eest, et Toobal eelnevalt oli kategooriliselt keeldunud kapo informatori rollist.

Riigikogu põhiseaduskomisjoni esimees Rait Maruste (Reformierakond) kirjutas peale kapo jõudemonstratsiooni Keskerakonna kontori läbiotsimisel: „Massiivne politseioperatsioon lahja kahtluse pinnalt meenutab Valgevenet ja parlamendiliikme paberite (arvutite, telefoni) valimatu ärakorjamine on sekkumine sõnavabadusse. Mida iganes me ei arva Keskerakonnast, ei vabasta see

RAIT MARUSTE:

„Massiivne politseioperatsioon lahja kahtluse pinnalt meenutab Valgevenet ja parlamendiliikme paberite (arvutite, telefoni) valimatu ärakorjamine on sekkumine sõnavabadusse. Mida iganes me ei arva Keskerakonnast, ei vabasta see meid demokraatliku õigusriigi reeglitest ja põhimõtetest.“

dil) otsiti massiivsete jõudega läbi Keskerakonna peasekretäri Prit Toobali nii linna kui ka maakodu ning erakonna peakontor, viidi kaasa hulgaliselt parteiga seotud materjale. Ja „juhustlikult“ leiti sealt ka mingi kirjapakk, millel ei

meid demokraatliku õigusriigi reeglitest ja põhimõtetest.“ Meenub 2010. aasta detsembris lahvanud nn kirikusandaal, mida kangekaelselt tahetakse idarahaskandaaliks nimetada. Ees seisid parlamendivalimised, oli karta, et

Vladimir Lebedev Eesti Vaba

Pühapäeval, 15. aprillil näitas TV3 „Seitsmestest uudistes“ intervjuud Eesti riikliku iseseisvuse vastase, endise Eesti Vabariigi Ülemnõukogu saadiku Vladimir Lebedevi. Sama uudist võimendas Õhtuleht 17. aprillil avaldatud looga „Vabadusvõitleja sööb prügikastist, iseseisvuse vastane aga hakkab saama hiigelpensioni“.

Õhtulehe artikli preambula on järgmine: „Ajalt, kui Eesti vabadusvõitleja Tiit Madisson otsib süüa prügikastist, hakkab ENSV Ülemnõukogus Eesti iseseisvuse vastu hääletanud Vladimir Lebedev kahe kuu pärast sellesama riigi käest kopsakat parlamendipensiooni saama.“

Kes on Lebedev?

Laiemale üldsusele meeldetuletuseks, et see mees oli üks ässitajatest, kelle juhtimisel 15. mail 1990 Toompeale Interrinde miitingule kogunenud üleskõetud ja raevunud miitingulised murdsid lossi sisehoovi, eesmärgiga kukutada alles mõni kuu ametis olnud ja riiki iseseisvumisteele suunama hakanud valitsus. Halvema hoidis ära tolleaegse peaministri Edgar Savisaare ajalooline raadiopöörde mine, mispeale Toompeale appi rutanud tallinlased ja ümberkaudsete piirkondade elanikud sundisid määratsejad

taltuma ning lossi sisehoovist ja platsilt lahkuma.

15. mail 2012 möödub 22 aastat murrangulistest sündmustest Toompeal, kus valitsuse toetuseks välja astunud rahvas andis valitsusele kindlustunde valitud tee jätkamiseks. Tolle päeva sündmusi on tõlgendatud erinevalt, ühed nimetavad seda päeva Eesti rahva tipp-hetkeks, sest see ühendas kogu rahva võitluse Eesti

riikliku iseseisvuse taastamise eest. Aga on ka neid, kes peavad toona sündinut provokatsiooniks.

Kes kuidas 20. augustil hääletas?

1991. aasta 20. augusti hilisõhtul toimus Toompea lossis Eesti Vabariigi Ülemnõukogu

Vladimir Lebedev ei andnud hääletamisel oma häält Eesti iseseisvuse vastu ega jäänud ka erapooletuks.

Ilvur või sisepoliitiline intrigant?

valitsuse jõhkrad eelarvekärped, hinnatõus ja elatustaseme kiire langus võivad viia võimalult parempoolsed – Reformi ja IRL-i.

Opositsioonitegelaste telefoni pikaajaline pealtkuulamine, nende jälitamine ja lõpuks riigisaladuste teadlik lekkitamine meediasse andsid ettekäände Edgar Savisaare süüdistamiseks ja skandaali üleskloppimiseks.

Appi võeti ka president Toomas Hendrik Ilves, kes teatas, et tema kategooriliselt keeldub Keskerakonnale valitsuse moodustamise õigust andmast. Lõpuks vajus kõik susinal kokku – kellelegi mingit süüdistust ei esitatud ja lugu isegi ei mainitud kurikuulsas “aastaraamatus”.

Kuid eesmärk oli saavutatud – Keskerakond valimisi üleriigiliselt ei võitnud. Ent ikkagi sai Keskerakond teise tulemuse, hoolimata massiivsetest meediärünnakutest, vaatamata võimuparteide katuserahadele, Euroopa Liidu rahade jagamisega nn õigetele.

Kelle teenistuses on kapo ja prokuratuur tegelikult?

Esmakordne oli ka see, et võimalolev koalitsioon kasutas enne valimisi opositsiooni mahasurumiseks kaitsepolitseid. Kui mitte arvestada, et eelnevalt oli juba hävitatud Rahvaliit. Ees ootab veel viimane

KESKERAKONNA ASUTAJALIIGE UUNO LAUL KIRJUTAB:

“Polegi midagi uut siin päikese all. Valitsejad on läbi ajaloo kasutanud salateenistusi oma poliitiliste eesmärkide saavutamiseks. Arsenal on lai: jälitamine, hirmutamised, šantaažid, äraostmised, poliitilised mõrvad. Tänapäeval lisandub siia meedia mõjuvõimu kasutamine, sellega manipuleerimine.”

Foto erakogust

vaatus nn maadevahetusprotsessil – kohtuotsuse tegemine, kuid juba jõudis kapo peadirektor anda märku, et kohtunik teeks ikka “õige otsuse”.

Ei lähe ka kapol kõik libedalt. Aastaid pekti endist Pärnu linnapead Mart Viisitamme meedias kapost ja prokuratuurist lekitatud andmete põhjal, süü-

distati teda seitsmes surmapatus. Aga kohus mõistis mehe õigeks. Ainult tema meelsus muutus millegipärast – ta hakkas Keskerakonna siseopponentiks. Või ehk saavutati “mõistlik kokkulepe”?

Viimasel aastal on meedias palju kära Keskerakonna nn teisitimõtlejate ümber, kes

nüüdseks on erakonnast lahkunud või välja visatud. Need räägivad ilusaid sõnu sisedemokraatiast ja üllastest eesmärkidest, unustamata seejuures mustamata endist kodu-erakonda.

Neis on ka mõningaid ühiseid jooni: kolm nendest on olnud siseministrid, enamik neist on

seotud mingite äridega või on juba olnud kapo huviorbiidis. Keda on veel lihtsam mõjutada kui äriiga seotud isikut? Midagi ikka leiab...

Eesmärk pühendab abinõu ja kui on ühised eesmärgid – Keskerakonna lõhkumine, küll siis ka abi leiab.

Polegi midagi uut siin päikese all. Valitsejad on läbi ajaloo kasutanud salateenistusi oma poliitiliste eesmärkide saavutamiseks. Arsenal on lai: jälitamine, hirmutamised, šantaažid, äraostmised, poliitilised mõrvad.

Tänapäeval lisandub siia meedia mõjuvõimu kasutamine, sellega manipuleerimine. Ehk ilmestab kogu olukorda reformierakondlastest parlamendiliikme Imre Sooääre ettevaatamatu hüüatus Riigikogu kõnepuldist:

Aga kui nad [vasakpoolsed] pääsevad äkki võimule, siis nad võivad seda ju ka meie vastu kasutada?! (Jutt oli vajadusest tagasi muuta seadust, et Riigikogu liikmeid ei saaks ilma Riigikogu loata läbi otsida, kinni pidada või vastutusele võtta.)

Eeltoodu põhjal peaks olema selge, kelle teenistuses kapo ja ka prokuratuur tegelikult on.

ariigi Riigikogu pensionäriks

otsuse Eesti riiklikust iseseisvusest hääletus.

Vladimir Lebedev viibis saalis ja osales hääletamisele eelneval läbirääkimistes, kuid ei võtnud osa hääletamisprotseduuridest. Seega võeti Eestile väga vajalik otsus vastu tulemusega: poolt 69, vastu 0, erapooletuid 0.

Lebedev ei andnud hääletamisel oma häält Eesti iseseisvuse vastu ega jäänud ka erapooletuks. Ta lihtsalt ei osalenud hääletusel.

Väga tähtis oleks olnud see otsus vastu võtta 70 poolthäälega, sest sellisel juhul oleks meie iseseisvumise otsus olnud kehtiv ka Nõukogude konstitutsiooni muutmise normide järgi.

Kaido Kama jättis iseseisvuse poolt hääle andmata, kuigi paljud palusid tal seda teha. Kama kogunisti lahkus hääletamise ajaks saalist.

Kahjuks see nii ei läinud, sest kohal olnud Kaido Kama jättis hääle andmata, kuigi paljud palusid tal seda teha. Kama lahkus kogunisti hääletamise ajaks saalist.

Vladimir Lebedevi võis näha viis aastat tagasi figureerimas ka nn pronksiöö sündmuste

keerise telepildides, aga mis rolli ta seal täitis, on seni selgusetu.

Kõigi lähiajaloo sündmuste täpsustamiseks palub Eesti Kodukaitse Ajaloo Seltsi juhatus inimesi, kes oma ametikohuseid täites viibisid tol ajaloolisel maipäeval Toompea lossis, Lossi platsil või muudel Toompea lossi ründamisega seotud objektidel; ja samuti neid tuhandeid julgeid, kes saabusid sinna raadios kõlanud appikutse peale; ning samuti neid, kes osalesid 1991. aasta jaanuari- ja augustiputši sündmustes, – kirjutada meile oma mälestustest!

Kõik meenutused palume saata e-posti aadressil: kodukaitse@gmail.com

Informatsioon Eesti Kodukaitse Ajaloo Seltsi kohta on kättesaadav: www.kodukaitse.ee

Eesti Kodukaitse Ajaloo Seltsi juhatuse nimel

**Aadu Jõgiuas
Henn Karits
Enn Viidu**

Eesti heldeim doonor Hans Himanen kuulub Keskerakonda

Keskerakonna Pärnumaa piirkonna liige Hans Himanen on mees, kellest meedia vahendusel möödunud nädalal palju kuulda sai. Nimelt on tal kaks tähelepanuväärset tulemust – 222 doonorikorda ja 100 liitrit loovutatud verd.

Himanan ütles Kesknädalale, et doonorluse juures on parim teadmine: sa saad teisi inimesi aidata. „Eks meie, doonorid ole ju omamoodi päästeteenistus, aitame elusid päästa. Mulle on aastaid antud, ning kavatsen doonorina jätkata niikaua kuni vanus ja tervis lubab.“ Vastates küsimusele, kuidas võiks riik Himaneni-suguseid elupäästjaid tunnustada, lausub teenekas veredonor, et meeslepidamine on kõige olulisem. „Loomulikult võiksid ju olla ka näiteks toetused doonoriseltsidele ning erinevad ühisüritused.“

Hans Himanen alustas doonorina 39 aastat tagasi, 1973. aastal 19. juunil. Oma pühendumuse eest on ka riiklikku tunnustust saanud – 2000. aastal annetas president Lennart Meri talle Eesti Punase Risti II klassi teenetemärgi. 2008. aastal pälvis ta TV3 poolt välja antud auhinna „Eestimaa uhkus“. Teist nii palju verd annetanud doonorit Eestis pole. **Taavi Pukk**

„Meedia keskpunkt“ Tallinna Televisioonis

Kuidas ajakirjandus kajastab elu?

Tallinna Televisioonis

„Meedia keskpunkt“ igal kesknädalal kell 19.30

Tänased teemad:

- * Kas kapos on kord majas?
- * Miks prokuratuur süüdistab põhiliselt keskerakondlasi?
- * Kes näitab rahvale liiklushuligaansusega “eeskuju”?

Kordussaadet kolmapäeva hilisõhtul ja neljapäeval kell 10.30

Eriküaline REIN RUUTSOO

Osalevad:

Kesknädala peatoimetaja URMI REINDE
Saadet juhib HEIMAR LENK

Keskerakonna Noortekogu X kongress

laupäeval, 12. mail Tallinna lauluväljaku siseruumides kell 11.00.

Kõigil, kes soovivad kongressile tulla, palutakse registreeruda klubide esimeeste kaudu või kirjutada kiri tegevsekretärile Julia Tšaplõginale julia.tsaplygina@gmail.com (tähtaeg 7. mai)

Klubiesimeeste kontaktid kesknoorte koduleheküljel! Küsimustele vastab Keskerakonna Noortekogu esimees Jaanus Riibe jaanus.riibe@gmail.com

Tallinn 10130
Toom-Rüütli 3/5
www.kesknadal.ee

Tublid olete, keskerakondlased!

Läbi tule ja tõrva peate end elus hoidma, võitlema ja tegutsema; seejuures hoiate elus ka Eesti rahvast tervenisti. Võiks öelda, et kurjad, kadedad ja õelad on endale omamoodi karuteenegi osutanud, sest selle tagajärjel joonistuvad üha selgemalt välja piirjooned neist, keda nii südamest on maha tampida tahetud, aga ometi pole suudetud.

Kui elus midagi nii hirmsasti vihatakse ja tehakse seda valimatute meetodidega, siis see peab teritama tähelepanu – siin peitub midagi erilist. Nii see on ka praeguses olukorras. Ja mulle tundub, et päris lähedal on pöördepunkt, kus valetajad väsivad lõpuks nii, et jäävad lollilt imestama, käed lontis, kui võitja tõuseb esile täie tervise juures, raputades endalt viimsedki poririismed.

Jälgin poliitikasündmusi hoolikalt ja olen olnud 20 aastat ühes rütmis Keskerakonnaga. Algas sai Rahvarindest ja Balti ketist ning sellest ajast peale ei kõiguta mind mingi vale, olgu see milline tahes, uskumast neisse, kes tõeliselt taastasid Eesti iseseisvuse.

Dokumentaalfilm Savisaarest on ülim tõestus tema armastusest Eesti rahva vastu ja rahva armastusest tema vastu. Ta on sellest pidevalt rääkinud ja seda oma eluga tõestanud.

Kord veel tuleb tema aeg tagasi, ja see ei ole kaugel. Ma usun, et paljud inimesed muudavad oma seniseid seisukohti.

Elu armastab tugevaid ja tarku, kes ei karda võitlust, ei kaota selgroogu ega põhimõtteid. Nõrgad, alatud ja reeturid kaovad märkamatuks ning neist ei jää ajalukku mingitki head mälestust. Soovin Keskile veelgi enam tugevust ja ühtehoidmist. Ühtsuses peitub jõud.

Valve Saarman, valija Valgast

Pole Eestis enam demokraatiat

Seda tõestas veelkord tänavune külmalaine. Eesti meedia avaldas küllalt suuri arvandmeid Ukrainas ja Rumeenias hukkunud ja meditsiiniabi saanud külmaohvrite kohta, ent mitte Eesti kohta, kuigi kindlasti leidis meilgi selliseid inimesi. Muidugi pole välistatud, et meie meedia mõtles need näitajad välja. Rahva eksitamine pooltõdedega on Eestis ju tavaline asi.

ETV „Pealtnägija“ tõi rahva ette põllumeeste raha suure kõrvalenihverdamise Aardla poldril. Selle kohta ütles põllumajandusminister Seeder Riigikogu ees, et niisuguste asjade avalikustamine on rahva mürgitamine. Normaalses, demokraatlikus riigis oleks sellise suhtumisega minister muutunud poliitiliseks laibaks, meil aga mitte.

Vähegi demokraatlikus riigis ei saaks valitsuskalitsioon peamist opositsioonijõudu meedia kaudu nii julmalt maha trampida nagu meil Keskerakonnaga tehakse. Nõrdimust tekitab koalitsioonipoliitike ja kõrgete riigiametnike ülbuse kogu rahva ees. Kahjuks on meil teine tähtsam opositsioonierakond, Sotsiaaldemokraadid ka Keskerakonna vastu ja püüab tema mainet kahjustada nii kuis jaksab.

Tundub, et Reformierakond on hakanud kartma IRL-i mõju suurenemist ja sellepärast ongi lubatud „Pealtnägijal“ tuua rahva ette IRL-i tegeleste kuritegusid. Kuna IRL on meister tühjade lubaduste andmises, kardab ehk Reform tema populaarsuse tõusu ja võib-olla juba planeeritakse IRL-i asemele valitsusse sotsiaaldemokraate, keda peetakse kuulekamaks?

Miks viidi meil rahvaloendus läbi suuremaid kulusid nõudnud interneti abil? Ilmselt püütakse rahvast rohkem internetisõltlasteks teha, kuna siis saab e-valimiste tulemustega manipuleerida. Olen oma tuttavate hulgas kohanud mitmeid, kes on veendunud, et Reformierakond võitis valimised tänu arvutitega hääletustele. Miks valitsus püüab arvutihääletust käigus hoida, vaata-

See vesiehis töötab tavainimese meelest tagurpidi – ülalt alla. Mis saaks, kui demokraatia arengu ja majanduse huvides hakataks lubama vaid sihukesi pursk- ehk virts-kaeve ning kõik need tuleks välja vahetada? Nagu ka valimisedelid e-hääletamise vastu.

Foto: Tiit Maksim

mata osa rahva protestidele? Arvuti abil hääletamine võib olla mitesalajane. Kas ei tõenda seda kodakondsuse äravõtmine nii pika aja tagant, sest arvutiga hääletamine andis andmeid selle kohta, kes on Reformierakonna vastased? Paistab, et Reformierakonnale on tähtis võim ükskõik milliste vahenditega. Soovitan neil, kes ei hääleta Reformierakonna poolt ja soovivad ikka salajast hääletust, käia hääletamas valimisjaoskonnas, kuigi see on veidi tülikam.

K. Raedla, pensionär Põlvamaalt

Kas elu parandamiseks piisab elust hästi mõtlemisest? Teine Eesti kogeb väsimust ja ängi, mida ei leevenda Esimese Eesti muretu rahulolu ja luksuse. Miks räägitakse demokraatia kriisist ja vaikitakse liibest miinus 4400?

KARL LUST, SDE

Selguse saamiseks vaatame olulisi uurimusi inimloomusest ja vanu sotsiaalset õiglust nõudvaid prohvetlikke traditsioone Piiblis ning maailma usundeis laiemalt.

„Tõesti inimene suurrustab, sest arvab enese küllaldase olevat“ (Koraan, 96. suura). Liberalismi põhiviga on panustamine inimesele ja ühiskonna alahindamine.

Põhjuste otsimine inimeses on „atributsiooni fundamentaalne eksitus“. Buddha õpetuse järgi on „mina“ kahjulik illusioon, mida ka osa uemast teadusest kinnitab (Th. Metzinger). Tegelik „mina“ on inimsuhte, mitte niivõrd oma naha all (A. N. Leontjev 1975).

Käitumine sõltub olukorrast ja mängureeglitest ning need tuleb õigesti paika panna. Kui omal ajal poleks panustatud Rahvarindele ja B. Jeltsini kursile, jätkuks jutt Eesti riigi juriidilisest järjepidevusest praegu ilmselt paljude jaoks Siberis. Rahvas aga kiidaks komparteid.

Enamik inimesi on kohastunud, kes soovivad mõelda nagu kõik. R. C. Crutchfieldi eksperimendist selgus, et kui „teised“ ütlevad, usutakse ilmselt jamagi, näiteks et 70% ameeriklasi on üle 65-aastased. S. Ashi katsed 1956. aastal näitasid, et vähemalt 37% usub „teisi“, mitte seda, mis oma silmaga selgelt näha.

1974. aastal vapustas maailma S. Milgremi katse, millest selgus, et 60–85% „vaba maailma“ inimesi on kohe valmis valust karjuva liigikaaslase vooluga aeglaselt surnuks piinama, kui seda neilt oodatakse.

Nüüd on hea irvitada selle jama üle, mida nõukogude ajal ise kaasa tehti, unustades võimaluse, et tulevik võib meie üle kohut mõista.

Kahjuks on kommunistidelt võetud konkureerivate poliitiliste suundade vihkamine. Need on klassiühiskonnas paratamatud. Keskerakonna, „Kesknädala“, Tallinna linna ja Tallinna Televisiooni vastu on kihutatud üles vaenu. Seetõttu paistame, võrreldes

Eestimaa ärastajad

Ühe suurema katse ärastada Eesti Energia tegi Mart Laar USA mõjuarendina ja lobbistina, kui ta ähvardas kõige kohutavamate tagajärgedega Eestile ja eestlastele, kui ollakse vastu tema plaanile kantida Eesti Energia võileivahinnaga ühele USA-s registreeritud riilifirmale. Isamaalastele, s.t Isamaa erakonnale oleks siis tagatud igavene võimulpüsimine USA moraalsel ja materiaalsel toel. Eesti kaotused aga ulatunuksid miljarditesse eurodesse, mis meil tulnuks oma elektriarvetega kinni maksta.

Nüüd on Reformierakond meid samasse seisu viinud välispankade vabastamisega maksumaksimisest Eesti riigile. Lootes välispankade toel igavesti võimul püsida, ei julge reformarid sõnagi iitsatada pankade omavoli vastu (nt pangaautomaatide arvu vähendamine, erinevad laenuingimused ja intressid eestlastel ja rootslastel).

Ühesõnaga, valitsuserakonnad on muutunud välispankuritist „mõisnike“ jaoks kohalikeks „kubjasteks, kiltriteks ja aidameesteks“. Toetuse kaotamise või, jumal hoidku, vastaliste toetamise hirmus on nad valmis mis tahes sobinguks. Välispankad veavad Eestist maksuvabalt välja miljardilisi kasumeid ja neile pole mingi probleem mõne miljoniga toetada pärismaalastest „valitsejaid“.

Eesti NOKIA-ks on saanud meie odav töäjõud. Eesti omad kapitalistid aga paigutavad oma musta raha veel odavamana töäjõuga riikidesse.

P. Kask, Tallinn

Väike europarlamentlik küsimus

Kas tõesti on Euroopa Liidu seadused nii nürid, et lubavad erakonna poolt valitud Euroopa Parlamendi saadikul, kes oma erakonnast lahkub, jätkata tegutsemist vaid iseenda esindajana? Huvitav oleks teada, kuidas mõnes teises riigis toimiks, kui Europarlamendi rahvaesindajaks valitu oma armsa erakonna maha jätab või lihtlabaselt parteid vahetab.

P. K.

Kuidas varastada Vana Toomas?

Käisin ühel vihmasel ja udusel kevadpäeval taasavatud Tallinna Teletornis. Kuulsin, et kõik pidi olema suisa kolme keele ning Savisaar ja Gorbatsšov olevat ka äramärkimist leidnud. Aga, ausalt öeldes, tahtsin näha miljooneid, mida sellele objektile on kulutatud.

Üllatuseks avastasin, et objekt pole valmis. Teletorni ümber valitses seasongermaa. Astusin torni sisse. Igal pool vaatas vastu odavus. Mingisugused plastmassjunnid, mingisugused odavmaterjalid, omaaegne populaarne restoran nagu nõukogudeaegne söökla. Piinlik.

Seepärast polnud üllatanud, kui lugesin, et Rahandusministeri kontrollis teletorni rekonstrueerimise hangete läbiviimist, ning leidis, et on alust teletornilt tagasi küsida 19 miljonit! Issake, poisid, selle raha eest oleks vanad Eesti kommunistid teile teise teletorni ehitanud! Ühesõnaga, tegemist oleks justkui nõukogudeaegse hitiga „Kuidas varastada Vana Toomas“, Semjon Školnikovi lavastuses. Päise päeval ajal käib vargus, aga kõik vaikivad.

Üks tubli mees siiski oli. See oli omaaegne regionaalminister Vallo Reimaa. Juulis 2006 otsustati valitsuskabinetis, et Euroopa Liidu vahenditest rahastatakse kuut üleriigilise tähtsusega kultuuri- ja turismiobjekti.

Tallinna teletorni nende objektide hulgas polnud. Vahetult enne määruse väljasaatmist, jaanuari algul 2008, nõudis majandusminister Juhan Parts parteikaaslaselt Reimaalt raha ümberjagamist. Ta küsis enda

käsitusse 200 miljonit, mis pidi minema „turismiobjektidele“. Reimaa keeldus. Ilmselt oli ta teadlik oma parteigenossedest varganäguudest ega tahtnud end nende tegudega määrada. Parts nõudis Laarilt allumatu ministri vabastamist. Kuna Reimaa, survele allumata, tagasi ei astunud, tuli ta lõpuks 20. jaanuaril tagasi kutsuda, mis on harukordne asi. Ma arvan, et südames on Reimaa siiski rahul, sest tal oli vähemalt õigus.

Max Kauri blogist
<http://maxkaur.ee>

Saagem rikkamaks – sõprade poolest!

Venekeelset riimisõprade teemal „Ärgu olgu sul sada rubla, vaid sada sõpra“ pole ehk Eestis veel unustatud? Kuigi neis asjus, mis nõuavad mõistlikkust, ei ole alati paistamas veidi pikemat mälu.

Kunsti-, kultuuri- ja inimsusloolane Jüri Kuuskemaa tõdes viimati Kuku raadios oma igalpäevases „Memoria“ saates, meenutades muu hulgas Pronksiõõ äsjast „poolkümne“-juubelit: meie ühiskonna eestikeelne osa paraku pole viis aastat tagasi juhtunust piisavalt õppinud. Ta märkis, et muu hulgas avaldub see jäigas ja kõrgis suhtumises vene koolidele eesti õppekeele vägivaldsesse pealesurumisse. Seejuures jäetakse arvesse võtmata, et nõnda võib eestlaskond, ühed süütult ja teised n-õ asja eest, vene noorte ja nende vanemate ning õpetajate hulgast endale vaenlasi juurde soetada. Riigikeelne õpe ka vene koolides on aruka asjaajamise puhul igati kohane, aga peaks käima vabatahtlikkuse alusel.

Miks peaksidki venelased (venekeelsed elanikud üleüldse) heaks kiitma vene kooli 60-protsendilist eestikeelseks sundimist, kui ühtlugu võib kuulda, et järjest rohkem noori eestlasi ise Eesti Vabariigi riigikeelest ei hooli ja unistab koolides hoopiski inglise keelele üleminekust, sest nii tagatakse endale paremini maailmakodaniku staatust?

Magnus Lilienkampf, tallinlane
Pikemalt loe: www.kesknadal.ee

Löö Ta risti!

võitleva Euroopa ja ärkava Venemaaga, stagneerununa. Juba Vana Testamendi juudid nõudsid: „Ärge ennustage meile tött, kõnelge meile meeldivusi, ennustage pettepilte“ (Jes. 30,10). Selle soovi on Eesti peavoolumeedia küllaga täitnud. Ainuke lootus on veel see vähemus, kes julgeb öelda, kuidas asjad tegelikult on. See võib muuta enamuse arusaamu ja isegi käitumist.

Kitsas enesekesksus on juba asendanud ristiusu nii Euroopas kui ka Eestis (L. Altnurme 2006). Vähesed teavad, et maailma usundite järgi tuleb igavest karistust kanda üksinda. Valdav enamik usub nüüd isikulise Jumala asemel mingit kõrgemat isikuta jõudu (sh Eestis 80%), luues ise oma usu (L. Altnurme 2006). Piibli järgi on kõige hukutavam ebajumalateenistus, milleks Martin Lutheri järgi on olnud ikka võim, raha ja seks, nüüd siis ka tarbimine. Euroopas on kirik vääraks pidanud arusaama „minast“ kui maailma loojast ja keskpunktist, kuna see ignoreerib kaasinimesi ja ühiskonda. Juba apostlid tõrjuvad tagasi gnostikute õpetuse, mille eesmärgiks oli Absoluudi vaimne kogemine; ihu ja mateeriat peeti kurjaks ja patuseks (J. Lahe 2001). Usklik inimene on ülevalt juhitud vaimu, ihu ja hinge tervik (2 Ts. 5:23). Hinduismi eeskujul on valitseva uue vaimuse väitel inimvaimul palju tasandeid, neist kõrgeim Absoluudiga üks. Kirik lükkas 325. aastal ümber Ariuse (Areios) õpetuse, millest sai järeldada, et inimene ise on kõrgemate pürgimuste alus. 13. sajandil hävitati taaskehastumisõpetus. Kõik religioonid nõuavad oma

Õigluse mõttes tulnuks võrdsel määral läbi otsida kõigi parteide peakontorid, sest igasugune võim on mõjuvõim riigi ja rahva vara ning võimaluste omakasuliseks jaotamiseks.

egoistlikust, isekast ja kasuahnest „minast“ vabanemist, et tekiks „uus loodu“ või ilmneks algne „Buddha puhast meel“. Keskaja müstiku Meister Eckharti „õilis inimene“ ei erine oluliselt jooga, taoismi, zeni ja sufi ideaalist (G. Feuerstein 1980). Tsiivilisatsiooni tuumaks on siiani religioon (S. Huntington 1999) ning erinevad religioonid annavad põhimõt-

teliselt erineva sotsiaalse ja ajaloolise tulemi. Võrreldes valitsejat jumalikustanud Venemaad Euroopaga, kus kirik oli keisrist üle. Kõiki inimesi ja ühiskonda väärtustav Põhja-budism Hiinas, Tiibetis ja Jaapanis on andnud paremaid tulemusi, kui usk enesekeskesse pühakutesse Kagu-Aasias. Euroopa aluseks on olnud solidaarsus ehk vasakpoolsus, mis väärtustab iga abivajaja eest hoolitsemist.

Kõik, kes me oleme ja mida omame, on pärit teistelt, ning sellest tekib võlg ja kohus (M. Lutheril „Schuld“). Inimene elab ühiskonnas nagu kala elab vees ja koosneb peamiselt veest. Väljaspool ühiskonda on rumal otsida vaimu või eetikat. Ühiskonna loodud väärtustest erineval määral osasaamise pinged on olnud ajaloo põhiline vastuolu, mis seab rahva ette ka elu tee ja surma tee (Jes. 21,8). Prohvetid väidavad, et juutide vägev riik (1025–928 eKr) hävis mitte vaenlaste üleoleku, vaid sotsiaalse ebaõigluse tõttu.

Ülekohtune maksusüsteem jagas riigi kaheks vaenulikuks, verist kodusõda pidanud maaks. Lõpuks hävitati Iisraeli kümme suguharu jõledalt ja jäägitult. Juuda suguharust viidi Paabeli vangipõlve vaid rikkad, alles jäeti vaene tähtsusetu maarahvas. (Rahvaliidu hävitamise tõttu pole meil Eestis varsti neidki.) Juudi rahva katastroofid ja hukatus tulenesid rikaste julmusest vaeste vastu. See avaldus nurjatutes seadustes ja õiguseväänamises (Jes. 10, 1-2), vaeste rõhumises (Am. 4,1) ja nende maksude tõstmises (Am. 5,11), mistõttu vaene müüdi orjaks ka paari kingade eest (Am. 2, 6-7). Rikkad olid piiritult omakasupüüdlikud (Jes. 6,13) ja arheoloogia kinnitab, et nende elu oli erakordselt luksuslik.

Prohvetite valulikul kaebel ja hala, lausa kisa on läbi ajaloo kostnud kurtidele kõrvadele – tänase Eestini välja. Juutidele tuli mõistus pähe ja süda rindu pärast hävingut; meil ei juhtu vist sedagi. Eesti parempoolsete rikkus on tulnud kõige armetumate taeva poole kisedava viletsuse arvelt. Hiina pikk ja ülikeerukas ajalooline taandatus ühtede rikkastumisele teiste elatusvahendite kaotamise hinnaga. Vaesed tõusevad lakkamatult üles budistide, taoistide ja lõpuks maoistide juhtimisel. Tekib uus riik, see langeb väikerahvaste okupatsioon alla, mis kunagi kukutatakse. Siis algab kõik otsast peale. India parim aeg oli budistliku kuninga Ašoka totalitaarse impeeriumi päevil, kus vähemalt nõuti vaeste ja põlatute inimlikku kohtlemist (I, II, IV samba ediktid).

Absoluutse eetika ülimald väärtuseks on ristiusus ja budismis kaastundlik armas-

tus (*kragape, skr karuna*), konfutsianismis inimlikkus (*harren*), mis seisneb armastuses. See on ka islami tuum. Oluline on võime panna end teise olukorda. Piiblis on jutustatud luksust maitsnud rikkurist, kes sai selles elus kõik kätte ja peab teispoosuses piinlema. Tema laua all toitus leivajäänustest vaene Laatsarus, kes jõudis paremasse paika. Nende vahele jääb ületamatu kuristik (Lk 16, 19-31).

India filosoofia tippteose *Bhagavadgita* järgi viib kiindumus ihade rahuldamiseni ja nautlemine taassündidesse kõige jälgimates põrgutes (BG XVI, 9-21). Selline on hinnang tänase tarbimisühiskonna väärtustele.

Jeesus lubas need, kes viimases hädas olid ja olid abistanud, saata kuningriiki, kes mitte – tulepõrgusse (Matt. 25, 31-46). Sama teeb Allah. Siin ei ole kesktee, kompromisse ega õigustamist.

Vasakpoolsed ja tsentristid pole mitte rikkuse, vaid vaesuse kõige kisendavamate ilmingute vastu. Isegi vabaduseta pole Eesti nii vaene olnud, et poleks suutnud toita kõiki oma nälgivaid lapsi. Praegu vajab siin abi, mitte valimisõigust, 63 000 alaealist. Jaak Aaviksoo kõrgharidusreform lõikab läbi kõigi vaeste perede lootuse anda lastele korralikku haridust.

Vaesel ei ole vabadust ega võimalusi ning temalt on liig nõuda ka vastutust ja kohustust täitmist. Pühakuks kuulutatud ema Teresa kandis hoolt kõige viletsamate ja surijate eest, kuid koges armastuse puudumist ja kaugust Jumalast. Tema tegevusel puudus poliitiline mõde; tagajärgedega tegelemine suurendas maailma valu ja viletsust veelgi. Sotsiaalsetele probleemidele tuleb leida sotsiaalne lahendus. Parempoolsete demagoogia, et „kui kõik rikkaks saavad“ või „enne tuleb toota“, on rumal pettus. Vastupidiselt Milton Friedmanile (Kapitalism ja vabadus, 1994) hoolib inimene kaasinimesest veelgi vähem, kui seda ei tee riik või kogukond. Võitlus inimväärse elu eest on muutumas üleilmseks.

Eestis on enamiku valimiste kaotajaks

osutunud rahvas, kes mängitakse auti. Valed otsused on tulnud piiritult omakasupüüdlikkusest ja ajupesust. Kasvõi väikese kahju kartuses tulmaksus on ilma jäädud hiigelkasvat kasvõi sotsiaalse turvalisuse arvel (heaolu-ühiskonnast). Meie ühtehoidnud mesilaspe-rest on saanud parv kärbeid, kes tahavad „tõusta üles“ ja „minna siit ära“. Käestlastud võimalus inimväärseks eluks teeb kalestumata hingele haiget. P. Zimbardo „vanglaeksperiment“ (1970) näitas, et peaaegu kõik käituvad halvast mängus ootamatult julmalt: usk, eetika ja isiksus pole

olulised, kuigi parempoolsed väidavad vastupidist. President T. H. Ilves pole päris õige mees moraali lugema. Ta peaks veel mäletama, kuidas ühtede rikkus tekkis teiste vaesuse ja pidevalt süveneva õigusetuse arvelt. Selguse mõttes tuleks uurida, kuidas ta ise oma esimesele abikaasale Tallinnas elamise soetas. Ta vaatas ilmselt mõnuga pealt, kui tema konkurenti Arnold Rüütli valimiskampaania ajal pidevalt laimati ja kelle järehtulijaid väga alatult ära kasutati. Rütellikkus on eestlastele võõras väärtus.

Keskerakonna ja Edgar Savisaare kompromissitu boikoteerimise tagant paistab välja eliidi usu puudumine klassivastuolude ületamise, kui mitte kogu Eesti tulevikku. Inimese põhiolemus on sotsiaalne, sh ühiseluline, ja selle kaotamine teeb tagedaks. Viha väljavalamiseks on tehtud Keskerakonnast ja Savisaarest vanatestamentlik patuoinas, kellele on 20 aastat laotud kogu rahva patud. Nad pole suut-

Isegi vabaduseta pole Eesti nii vaene olnud, et poleks suutnud toita kõiki oma nälgivaid lapsi. Praegu vajab siin abi, mitte valimisõigust, 63 000 alaealist.

nud rahvuse hävinguga leppida. Riigivõimud ja meedia jätsid jaanuaris kiirustamisega rabeada mulje ning H. Rummi kirjavahetuse lugemise kahtlustus on kohutavalt üle võimendatud. Tundus, et süüdlane (KE) oli kindel, leida oli vaja veel süü. Ainult tugeva seljaga isiksus võib kõnelda meie vaikesest valgevenestumisest, kuuludes ise võimu tippu (Maruste). Õigluse mõttes tulnuks võrdsel määral läbi otsida kõigi parteide peakontorid, sest igasugune võim on mõjuvõim riigi ja rahva vara ning võimaluste omakasuliseks jaotamiseks.

Lõpuks on aeg

meenutada usu- ja riigimehi, kes otsustasid ohverdada ühe õige Tema rahva eest, kes karjus: „Löö Ta risti!“

Süüdimõistetetu käskis Jeruusalemma kaastundlikel naistel nutta mitte Tema, vaid endi ja oma laste pärast, sest tulevad päevad, kus „hakatakse mägedele ütlema: Langege meie peale! ja mäekinkudele: Katke meid!“ (Lk 23, 27-31).

TALLINNA TV

7. - 13. mai

ESMASPÄEV, 07.05

09:00 Info TV
15:00 OTSE: Ülekanne Riigikogust
18:45 KAVA
18:50 TÄNA. Lühiuudised
19:00 Terve tervis*
19:30 Kas tohib?*20:00 Tallinlase tarbeks*
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:45 Euroopa tee 2/13*
21:00 Kultuurimeeter*
21:30 Spordisõbrad
22:00 Elamus. Teatrist*
22:45 KAVA
22:50 TÄNA*
23:05 Tallinlase tarbeks*
23:35 Spordisõbrad*
00:05 Elamus. Teatrist*
00:50 Info TV

TEISIPÄEV, 08.05

09:00 Info TV
18:45 KAVA
18:50 TÄNA. Lühiuudised
19:00 Linna aed*
19:30 OTSE: TeleTallinn
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:45 Garaažist välja*
21:15 Õigusnõu
21:45 Eesti Klubi
22:45 KAVA
22:50 TÄNA*
23:05 Õigusnõu*
23:35 TeleTallinn*
00:35 Eesti Klubi*
01:35 Info TV

KOLMAPÄEV, 09.05

09:00 Info TV
12:00 OTSE: LV Pressikonverents
12:30 Ülekanne Riigikogust*
18:45 KAVA
18:50 TÄNA. Lühiuudised
19:00 LV Pressikonverents*
19:30 Meedia keskpunkt Päevakava
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:45 Vintskapist soklini*
21:15 Eesti omavalitsuste kongress, 5. osa* Dokumentaalfilm. Tartu sõpruskond - kunsti saab igal ajal teha
22:30 KAVA
22:35 TÄNA*
22:50 LV Pressikonverents*
23:20 Meedia keskpunkt*
23:50 Päevakava*
00:20 Dokumentaalfilm. Tartu sõpruskond - kunsti saab igal ajal teha*
01:05 Info TV

NELJAPÄEV, 10.05

09:00 Info TV
18:45 KAVA
18:50 TÄNA. Lühiuudised
19:00 Aleksei Turovski lood, 29. osa*
19:30 Pealinna Pead
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:45 Tallinn liigub*
21:15 Hingelt tugevad
21:45 Elu peeglis
22:15 Sini-valge lipu all 1/5*
22:40 KAVA
22:45 TÄNA*

23:00 Hingelt tugevad*
23:30 Elu peeglis*
00:00 Pealinna Pead*
01:00 Sini-valge lipu all 1/5*
01:25 Info TV

REEDE, 11.05

09:00 Info TV
18:45 KAVA
18:50 TÄNA. Lühiuudised
19:00 Õigusnõu*
19:30 Tartu uudised
20:00 Kultuurimeeter*
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:45 Päevakava*
21:15 Estica. Vapid ja lipud*
21:45 Kultuuritehas*
22:25 Kohtumised kamina juures. Kristiina Ehin, Kulno Malva*
23:15 KAVA
23:20 TÄNA*
23:35 Tartu uudised*
00:05 Kultuurimeeter*
00:35 Kultuuritehas*
01:15 Info TV

LAUPÄEV, 12.05

09:00 Info TV
17:55 KAVA
18:00 Tartu uudised*
18:30 Kultuurimeeter*
19:00 Kas tohib?*19:30 Keskkonnanädal Jäljed
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:45 Hingelt tugevad*
21:15 Tallinna päev 2011
21:50 Öö ei lase magada. Kosmikud
23:10 KAVA
23:15 TÄNA*
23:30 Keskkonnanädal*
00:00 Jäljed*
00:30 Öö ei lase magada. Kosmikud*
01:50 Info TV

PÜHAPÄEV, 13.05

09:00 Info TV
17:55 KAVA
18:00 Aleksei Turovski lood, 20. osa
18:30 TeleTallinn*
19:30 Linna aed
20:00 Kultuurimeetri arhiivist. Simson ja Deliila
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:45 Euroopa tee 2/13, vene keeles*
21:00 Helsinki - Tallinn*
21:30 Kuum ja terav*
22:10 Suured helid. Birgitta festival 2011. Attila eel
22:20 Suured helid. Birgitta festival 2011. G. Verdi ooper Attila
00:00 KAVA
00:05 TÄNA*
00:20 Kultuurimeetri arhiivist. Simson ja Deliila*
00:50 Suured helid. Birgitta festival 2011. G. Verdi ooper Attila*
02:30 Info TV

Nädala juubilar ANOUK AIMÉE 80

Eksivad need, kelle arvates prantsuse näitlejannat Anouk Aimée mäletatakse vaid ühest legendaarsest filmist „Mees ja naine“. Loomulikult oli aastal 1966 Claude Lelouchi lavastus ülimenukas, kui võitis *Grand Prix* Cannes'i festivalil, sai samuti tänini meie keskel ning jõudumööda filmides esineb.

27. aprillil 1932 Pariisis sündinud Anouk Aimée elas ja kasvab hällist saati näitlejate keskel. Ta isa Henry Murray, kes kasutas ka nime Dreyfus, oli kuuekümne aasta eest üsnagi tuntud ekraaninägu, ema Geneviève Sorya veidi varem pisut vähem, kuid neis ringkondades teati teadagi. Täna juubilar sünninimi oli Francois Sorya Dreyfus. Näitlejanime võttis tüdruk endale esimese filmirolli järgi – 14-aastaselt ta mängis Anouki-nimelist neidu. Filmi

lavastas Marcel Carné ning stsenaariumi kirjutas Jacques Prévert.

Kaks aastat hiljem oli neiu juba nii tuntud, et Prévert koos lavastaja André Cayatte'iga kirjutas filmi „Verona armastajad“ käsikirja just Anouki silmas pidades. Filmiloo aluseks oli Shakespeare'i surematu teos, kuigi noored armastajad olid tollased nüüdisnoored, kes tegid kaasa filmi „Romeo ja Julia“ võtetel Veronas ja Veneetsias. Julia nimi oli Georgia Malia ning Serge Reggiani kehastatud Romeo oli Angelo.

Suureks staariks tõusis Anouk Aimée Gérard Philipe'i bravuurfilmis „Montparnasse'i armastajad“, mille aluseks oli itaalia maaligeeniuse Amedeo Modigliani traagiline elu. Anouk Aimée mängis kuulsuse viimast armastust, kes läks vabaturma.

Suurmeister Federico Fellini kutsus Anouk Aimée koguni

kahte oma legendifilmi. Nii „Magus elu“ kui ka „8 ½“ said kuuekümnendate aastate kultusfilmideks, võitsid mitmeid auhindu, kuid vaid kaks *Oscarit* – kostüümikunstniku töö eest. Õnneks tunnistati „8 ½“ parimaks võõrkeelseks filmiks.

Anouk Aimée kandideeris *Oscarile* rolliga Claude Lelouchi filmis „Mees ja naine“. See on paljudel keskealistel ja vanematelgi Eesti filmisõpradel ning Euroopa kinokunsti austajatel tänaseni veel hästi meeles. Anne Gauthier' osa kordas Aimée ka kaksikümend aastat hiljem sama lavastaja käe all.

Vahepeal aga võitis näitlejatar rolliga filmis „Hüpe tühjusse“ 1980. aastal parima naisnäitleja preemia Cannes'i festivalil.

Viimaste aastakümnete huvitavamatest filmidest tasub meenutada rolle Robert Altmani staaridest tulvil

lavastuses „Pret-a-Porter“, Mika Kaurismäki romantilises komöödias „Ilma kaardita Los Angeleses“ ning kõrvalosa ülemöödunud aastal esilinas-tunud Claude Lelouchi filmis „Mida armastuselt oodata?“.

Staar on ikka arvanud, et parem on kõrvalosas kaasa teha hea lavastaja käe all, kui mängida peaosas nigelat režissööri filmis.

Anouk Aimée on neli korda abielus olnud, ta meestest kuulsaime ja viimane oli staarnäitleja Albert Finney. Kümne aasta eest toetas Anouk Aimée avalikult sotsialist Lionel Jospini presidendivalimiste kampaaniat. Toona sai riigipeaks Jacques Chirac. Seega pole võimatu, et tänavu on Anouk Aimée eelistus samuti sotsialist Francois Hollande, kes, nagu näitavad küsitlused, tundub sobivat enamusele valijaist.

Enn Eesmaa

Keskerakonna omavalitsuskogu

Teisipäeval, 8. mail kell 16:30

Tallinnas Rahvusraamatukogu kuppel-saalis omavalitsuskogu aastakoosolek

Päevakord:

- * Linnade ja valdade üldkogul vastu võetud deklaratsioon esitatud taotluste ellurakendamise võimalustest – **Jüri Võigemast**
- * Loll saab peksa ka kirikus. Vaivara vald, anno 2012 – **Veikko Luhalaid**
- * Juhatuse töö aruande arutelu ning uue juhatuse valimine.

Palume osa võtta!

Jüri Ratas, omavalitsuskogu esimees

Kevade päike

Kevad toob päikese sülle, kevad tuleb, istutab mulda lille. Kevade päike on nii soe, mu siniaevasse peitu ei poe.

Meis voolama hakkab lauluvesi, liikuma hakkab laineke. Tunnen – üks meil hool, ei ühte jääksime igal pool.

Saagu siis seotuks laulukeel, kevade viisid südames. Varsti sammumas sügise, elu on ju üürrike.

Täna tahan veel hõisata. Laulik, kas sina usud mind? Täna tahaksin sind püüdma tulla, oled mulle päiksekulla.

Linnupesa peidus pöösastikus,

laul sulab sõnumikuks. Laulus oma hinge lendu viin, kui on halb, siis nutan siin.

Kui õhtul eha heidab ja taevas tähti köidab, siis laul ju vaikib, üle terve maa, minu südames ka.

Tule, kevad, ja joo mind, et ükskord veel armumeel idaneks. Ja ärata ellu mu südames lootuse kaotanud kevadelill.

Laul, aiva sina tõttad ja ruttad, kevade lahkumisel ikka nutad. Jälle tuleb noore kevadpäikese ilm, aga kannul kõnnib aeg külm.

Õilme Trisberg

Rahvusvaheline meediaklubi Impressum

kutsus Eestisse külla tuntud Vene eksperdi, sõjaväeajakirjaniku ja politoloogi **Igor Korotšenko**.

7. mail kell 17.00

on tal Tallinnas avalik kohtumine teemal „**Kas venelased tahavad sõda?**“

Käsitletakse selliseid küsimusi: *Kas Venemaal on strateegilised huvid Baltimaades ja kas tasub nende riikide poliitikutel karta Venemaa sõjalist võimsust? *Milleks teostab Venemaa sõjalist reformi, millistele rahvusvahelistele väljakutsetele on

Korotšenko

ta valmis vastama tulevikus? *Kas saab puhkeda uus maailmasõda ja kuidas see võib maailma lõhestada?

Oodatud on ajakirjanikud, politoloogid, sõjaväespetsialistid, ühiskondlike organisatsioonide esindajad.

Kohtumine hotelli „Meriton Grand Conference & SPA“ konverentsikeskuses (Paldiski mnt 4). Sissepääs vaba. Eelnevalt registreeruda telefonil +372 6688903 (tööpäevil kell 10-18) või aadressil: info@impressum-club.eu

Mailis Reps kutsub haridusarutelule!

Haridusreformist huvitatud Keskerakonna liikmed on oodatud neljapäeval, 3. mail kell 15 arutelule Riigikogu konverentsisaalis

Ajakava: 15.00 Sissejuhatus ja inforing – **Mailis Reps**, *Riigikogu liige, Keskerakonna Õpetajate Kogu esimees*

Teemal „Koolivõrgust räägitakse palju, aga kus me täna oleme?“ arutlevad:

15.30 Gümnaasiumireformi lähtealused – **Jaak Aaviksoo**, haridus- ja teadusminister
16.00 Mida tähendab see reform Tallinnale? – **Viivi Lokk**, Tallinna Haridusameti üldhariduse osakonna juhataja
16.30 Eesti Linnade Liidu seisukohad – **Jüri Võigemast**, Eesti Linnade Liidu tegevdirektor
16.45 Avalik arutelu

Teemal „Kõrgharidusreform tagasi Riigikogus, aga kuidas edasi?“ esinevad:

kell 17.30–19.00 **Tanel Kerikmäe**, TTÜ Õiguse Instituudi direktor
Jüri Martin, Euroülikooli rektor
Rein Müllerson, TLÜ Õigusakadeemia president